

НС уведомителен бюлетин

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1138

05.01.2025 (136)

Образованието на един зъл гений

от Герхард Лаук

Част 4

Глава втора

Политически активист

Първата ми вечер в родината

Това беше първият ми ден в Старата страна. Бях с един от първите си контакти в подземното съпротивително движение. Той се казваше Валтер. Разхождахме се из едно поле. Беше нощ, осветена от звезди. Паднах на колене, наведох се, взех шепа пръст и нежно целунах почвата на родината на предците.

По-късно той каза тези думи:

Ние идваме от нищото

И ние сме нищо.

Но ние сме там!

Уолтър беше опитен борец за свобода. Неведнъж е бил арестуван от комунистите. Въпреки това той отказва да хвърли кърпата.

Той не беше добре образован човек. Не е бил и богат. Тоалетната му е била пристройка. Кухненската печка осигурявала единственото отопление.

Спомням си, че седяхме там със семейството му и галехме черната котка на дъщеря му, наречена "Ме Лейди". Това ми напомни за разказа на баща ми за детството му в къща със същата отоплителна система.

От друга страна, един от приятелите му, който също бил стар човек от СА, имал лозе! Виното, което купихме там, беше в бутилка без етикет, но имаше добър вкус и беше евтино. Често носех няколко бутилки със себе си, когато посещавах Ханс на север в Шлезвиг-Холщайн. (Наричах това заплащане за това, че жена му ми пере!) Купувах там "Корн" (прозрачно уиски) или ром и го носех обратно за Валтер.

Освен това всичките му чинии и сребърни прибори са оригинали на Третия райх с орел и свастика. Това правеше храната изключително вкусна! Паричната им стойност днес би била значителна за един колекционер.

Спомням си и другите в нашия малък кръг. Манфред, Хорст, Вили, Катя и Алберт в Щатите. Всички те изиграха значителна роля в развитието на концепцията на NSDAP/АО. Все още имам красивата пълноцветна снимка на Фюрера, подарена ми от приятелката на Катя, вдовица от СС.

Хорст ме запозна с един симпатичен полицейски началник.

Вили неволно ми направи комплимент, когато веднъж го ядосах и той ме нарече "Заупреус". Моминското име на майка ми беше Преус. Аз наистина съм прусак.

Веднъж един болничен служител попитал Алберт защо е излъгал, че е ветеран. Във ВА нямало данни за него. Всъщност той не е лъгал. Той наистина е бил ветеран: Не от САЩ, а от Waffen-SS.

Нова концепция

Пътувайки из Старата страна, често виждах лозунги на съпротивата под формата на графити. Но беше невъзможно да се прецени силата на движението. Също така беше невъзможно симпатизантите да установят контакт и да се присъединят към съпротивата. Рискът от арест беше много висок.

Разработих нова концепция. По-важното е, че я приложих на практика. По това време все още бях тийнейджър.

Задграничните организации, базирани в свободна страна, ще снабдяват нелегалната съпротива с професионално произведени печатни материали. Тя ще има единен адрес за контакт в свободната страна. Запитващите щяха да получават безплатни образци литература и свой собствен уникален "идентификационен номер" ("Kenn-Nummer"), който да използват в бъдещата

кореспонденция вместо истинското си име и адрес. По този начин се защитавахе самоличността им в случай на последващо прихващане на пощата.

Дознателят, превърнал се в активист, сам набира членове на своята клетка. Или остава "самотен вълк". Той получавахе редовно малки пратки от нас. Те просто се изпращаха по пощата от няколко места и бяха добре замаскирани. Всяка пратка съдържахе "формуляр за получаване", който получателят попълваше и ни връщахе. Ако не получавахме тези формуляри, предполагахме, че нещо се е объркало, и прекратявахме пратките.

По-големите "клетъчни мрежи" изискват много по-големи количества. Те се доставят по различен метод. Бяха организирани мащабни "контрабандни" операции. Те бяха изключително успешни. Общите загуби на хора и материали остават изключително ниски през десетилетията.

Раждането на NSDAP/АО

Когато се върнах в САЩ, основах нова организация, основана на тази нова концепция. Тя е известна като NSDAP/АО.

Незабавно отпечатахме 1000 стикера със свастика и ги изпратихме по пощата в Старата страна. Те пристигнаха точно навреме. Един от тях се появи в най-гледаното телевизионно време, залепен на предизборен плакат за Вили Бранд.

Много американци не осъзнават това, но дори в диктатурите често се провеждат "избори", понякога дори с множество "партии". Но това все пак е измама. И то тровава измама. За разлика, да речем, от държави като Съединените щати днес.

Печатарят е старият активист на Рокуел, Джордж Адам Линк. Той коментира, че му се е искало да има 10 000 стикера. Бях шокиран. Как бихме могли изобщо да платим за толкова много? Година по-късно обаче средният ни тираж за печат беше 100 000 броя на пукната пара! По това време третият брой на нашето периодично издание, *NS Kampfruf*, на майчин език се беше разраснал до вестникарски таблоиден формат. Притежавахме и две печатни машини за по-малки поръчки.

Това разширяване се дължи до голяма степен на помощта на съюзнически американски организации!

Скоро разбрах, че има два вида организации с нестопанска цел. *Първият тип* гледа на другите организации с нестопанска цел като на съюзници в обща кауза. Тези съюзници си помагат взаимно. *Вторият тип* гледа на

другите нестопански организации като на конкуренти за едни и същи дарители. Те активно се опитват да се саботират взаимно. За съжаление вторият тип често е по-успешен в набирането на средства. Това е всичко, което правят. Първият тип се концентрира върху конкретна работа за каузата.

Две години по-късно създадохме англезичен бюлетин за нашите американски симпатизанти. В крайна сметка той се превърна и в таблоиден вестник на вестникарска хартия. И двата вестника излизаха в този формат повече от четвърт век. (След това преминахме към формата на бюлетина, преди да станем само онлайн. Хартиените издания бяха ограничени до книжната ни продукция, която беше значително разширена.)

Първоначално работех на пълен работен ден извън офиса. Пожертвах както заплатата си, така и свободното си време за моето "бебе". По-късно ми се наложи да работя само на половин работен ден. Накрая можех да се справям с доходите си от странични дейности, а иначе работех на пълен работен ден за моето "бебе".

Един ден доброволец от друга организация с нестопанска цел, Дон в Канада, направи предложение: *Трябва да продавате неща! Ние го правим и печелим много повече пари по този начин, отколкото чрез абонаменти!*

Опитахме. Получи се. Всички бяха доволни. Във всеки случай това беше началото на моята връзка с *поръчките по пощата* за цял живот.

Тази доброволческа работа усъвършенства *организационните ми умения и уменията ми за работа с хора*.

Работата с доброволци понякога е доста предизвикателна както в положителен, така и в отрицателен смисъл. Връзката е уникална. Работодателят може да уволни служител. Един военен може да арестува или дори да екзекутира свой подчинен.

Приятели и колеги

Моята собствена новосъздадена организация с нестопанска цел обслужваше много малка и специализирана ниша, която отдавна беше свободна. Слуховете се разпространиха бързо. Отлични колеги скоро се явиха на служба, както се казваше. Те бяха впечатлени от моята основна концепция и от усилията ми да премина от теория към реалност. Тези отдадени, твърди лоялисти често бяха на възрастта на родителите ми и дори на бабите и дядовците ми. Тук не съществуваше "пропаст между поколенията"! Бързо станахме добри приятели.

Сред тези неподозирани герои на гражданското мислене са:

Журналист от 20-те години на миналия век. Ханс е избягал от дома си, когато комунистите нахлуват в края на Втората световна война.

Друг бежанец от същия регион. Ерих се е сражавал в германската армия по време на Първата световна война. След това емигрира в Америка и става американски гражданин. Тъй като знае, че е бил член на Германо-американския бунд, комисията по призоваването го пита дали ще се бие срещу Хитлер. Той отговаря: *Ако Хитлер нахлуе в Съединените щати, естествено ще защитавам страната.* Заедно с други съмишленици той прекарва цялата война в копаене на дупки в лагер в Щатите. Докато правели това, те пеели немски военни песни. В края на войната той получава почетно уволнение.

Моята секретарка и дясна ръка обаче определено е на първо място в списъка. Гретхен се превърна в един от най-ранните ми и най-ценни колеги. Говорих с нея по телефона *ежедневно* в продължение на *десетилетия*.

Ето нейната история.

Нейното старо семейство *Бунд* е живяло в Америка повече от век, но все още е говорело на майчиния си език у дома и е пазело свещеното си етническо наследство. Тя беше единственият жив член на семейството.

Когато избухва Втората световна война, майката се обръща към сина си и казва: *Ако се върнеш вкъщи с гадна кафява американска униформа, ще те застрелям!*

Когато по-късно този син казал на съдията, че отказва да участва в *престъпната агресивна война на Рузвелт срещу германския народ*, съдията побелял и избягал от залата, без да каже нито дума. Той прекарва годините на войната в затвора като възразяващ по съвест.

След капитулацията на Германия тя сяда на железопътна линия. Докато чака смъртта, тя се замисля. Може би един ден щеше да успее да направи нещо полезно, ако останеше жива. Със сигурност го е направила!

Също като мен, тя е работила като доброволец в други организации. Намираще тази работа за смислена, но не и за напълно удовлетворяваща. Това се промени, когато откри нашия стартъп.

Бяха минали няколко години, преди да я чуя за първи път да говори на английски. Тя каза *Fill 'er up!* на служител на бензиностанцията, когато спря за бензин по време на пътуването ни от летището.

Тази крехка на вид, но издръжлива като нокти стара фермерка е живяла в дом от пионерската епоха с оригинална камина, вътрешна ръчна помпа за вода и пристройка. Вечер тя напомняше на посетителите да внимават за медни глави по пътя към тоалетната.

Тя нямаше нищо против голямата черна змия да живее между стените. Тя

ядеше гризачи. Мишките бяха унищожили две от колите ѝ, като бяха влезли в двигателя, докато беше още топъл през зимата.

Домът ѝ бил толкова изолиран, че котките, които живеели в обора, се размножили и станали безплодни. Когато дори младите възрастни котки започнали да изчезват една по една, тя решила, че това вероятно е дело на голям бухал. Тази къща се намирала наред гората, в края на дълъг черен път. Понякога някое дърво падаше и препречваше пътя. Тя го разчистваше с брадва.

Винаги си купуваше кола, която седи високо над земята, за да има по-малка вероятност да затъне в коловозите на черния път.

Нейната житейска философия беше проста: *Оставете сърцето си да ви каже за КАКВО да се борите, а мозъкът ви да ви каже КАК да се борите за това!*

* * * * *

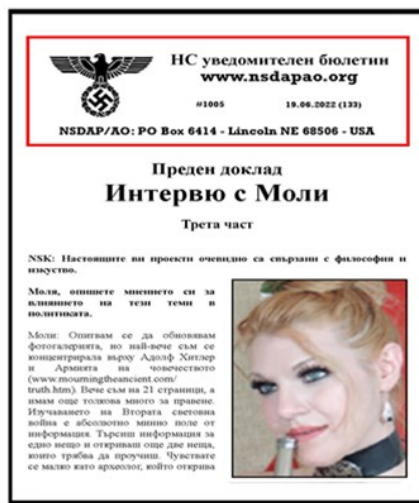
Доброволецът, който е надежден и квалифициран, струва злато! Един колега го казва така: *Тези, които МОГАТ да направят нещо, не искат да го правят. А тези, които ИСКАТ да направят нещо, НЕ МОГАТ да го направят.*

За да се използват пълноценно доброволците, често е необходимо да се наведем назад, за да се съобразим както със силните, така и със слабите им страни. Например Гретхен категорично отказваше да се докосне до компютър. Тя използваше древна ръчна пишеща машина.

Това може да доведе до доста странна методология, работен процес и организационна структура. Във всеки случай организационните ми умения започнаха да се развиват.

Ежедневно поддържах телефонен контакт с колеги, разпръснати из цяла Америка и Европа. Но не беше необичайно да не се виждаме *години наред лице в лице*. Естествено, с голямо нетърпение очаквахме такива срещи! Спомням си една случка. Това беше първото ми пътуване до Швеция. Когато една красива млада жена отвори вратата, реших, че това вероятно е дъщерята на мой колега. Стиснах палци. Но нямаше такъв късмет. Тя беше неговата приятелка! За разлика от повечето ми колеги тогава, той беше на моята възраст.

Когато бях на двадесет години, вече бях доста компетентен администратор, поне според стандартите на малките организации с нестопанска цел. Някои от тях имаха малък персонал на пълно работно време, а други - само доброволци. Работил съм и с двата вида.

NSDAP/AO е най-големият в света
Доставчик на националсоциалистическа пропаганда!
Печатни и онлайн периодични издания на много езици
Стотици книги на много езици
Стотици уеб-сайтове на много езици

